

501

Besluit van 24 juni 1981 tot wijziging van het Radioactieve-stoffenbesluit Kernenergiewet

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Ministers van Volksgezondheid en Milieuhygiëne en van Sociale Zaken van 22 augustus 1980, DGMH/S, nr. 266910, gedaan in overeenstemming met onze Ministers van Landbouw en Visserij en van Economische Zaken;

Overwegende dat het in verband met de wijziging van de Euratombasisnormen (Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 1 juni 1976, 76/579/Euratom, Pb. E. G. 1976, L 187) noodzakelijk is het Radioactieve-stoffenbesluit Kernenergiewet te wijzigen, dat het wenselijk is de regelen betreffende radioactieve stoffen van het Veiligheidsbesluit ioniserende stralen en van het Mijnreglement 1964 in de uitvoeringsbesluiten van de Kernenergiewet te integreren en dat tevens de in het Radioactieve-stoffenbesluit Kernenergiewet gebruikte meeteenheden kunnen worden aangepast aan de thans geldende internationale regelen (Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 20 december 1979, 80/181 EEG, Pb. E.G. L 39);

Gelet op de artikelen 28, 29, 30, 32, 35, 37, 49, 52, 73 en 76 van de Kernenergiewet (Stb. 1963, 82);

De Raad van State gehoord (advies van 12 november 1980, nr. 801105/26);

Gezien het nader rapport van Onze Ministers van Volksgezondheid en Milieuhygiëne en van Sociale Zaken van 3 juni 1981, DGMH/S, nr. 62078, uitgebracht in overeenstemming met Onze Ministers van Landbouw en Visserij en van Economische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Radioactieve-stoffenbesluit Kernenergiewet (Stb. 1969, 404¹) wordt gewijzigd als volgt.

A

Artikel 1, eerste lid, onder b, wordt gelezen:

«b. Onze Ministers: Onze Ministers van Volksgezondheid en Milieuhygiëne en van Sociale Zaken gezamenlijk;».

Aan dat lid worden twee onderdelen toegevoegd, luidende:
«c. het districtshoofd: het bevoegde districtshoofd der arbeidsinspectie.
d. mijnwerk, boorwerk: hetgeen daaronder wordt verstaan in het Mijn-
reglement 1964.».

B

Artikel 4 vervalt.

C

In de aanhef van artikel 6, eerste lid, vervalt: «van Onze Minister»; in onderdeel a wordt in plaats van «0,002 microcurie» gelezen: «74 becquerel (0,002 microcurie)».

In het tweede lid, onder a, wordt in plaats van «0,1 microcurie» gelezen: «3,7 kilobecquerel (0,1 microcurie)». In onderdeel b wordt in plaats van «1 microcurie» gelezen: «37 kilobecquerel (1 microcurie)». In onderdeel c wordt in plaats van «10 microcurie» gelezen: «0,37 megabecquerel (10 microcurie)». In onderdeel d wordt in plaats van «100 microcurie» gelezen: «3,7 megabecquerel (100 microcurie)».

In het vierde lid wordt de eerste volzin gelezen:

«Het in het eerste lid bedoelde verbod geldt bovendien niet met betrekking tot door Onze Ministers aangewezen handelingen met radioactieve stoffen, die zich bevinden in een apparaat van een door Onze Ministers aangewezen type, waarvan het exposietempo minder is dan 0,1 milliröntgen per uur op 0,1 meter afstand van welke plaats ook van het oppervlak van het apparaat.»; na die volzin wordt een volzin ingevoegd, luidende:

«Onze Ministers kunnen bij de aanwijzing bepalen dat het verbod slechts niet geldt in daarbij aangewezen gevallen; zij kunnen tevens bij de aanwijzing bepalen dat door hen gegeven voorschriften moeten worden nageleefd.».

In de derde volzin (nieuw) wordt in plaats van een «Een zodanige aanwijzing» gelezen: «Een aanwijzing als bedoeld in de eerste volzin»; wordt in plaats van «Onze Minister» gelezen: «Onze Ministers» en wordt na «apparaat» ingevoegd: «bij die handeling».

In het vijfde lid wordt in plaats van «Onze Minister stelt regelen vast» gelezen: «Onze Ministers stellen regelen vast».

D

In de aanhef van artikel 7, eerste lid, vervalt: «van Onze Minister»; in onderdeel a wordt in plaats van «0,002 microcurie» gelezen: «74 becquerel (0,002 microcurie)».

In het tweede lid, onder a, wordt in plaats van «1 picocurie» gelezen: «37 millibecquerel (1 picocurie)»; tevens wordt in plaats van «100 picocurie» gelezen: «3,7 becquerel (100 picocurie)».

In onderdeel b wordt in plaats van «1000 picocurie» gelezen: «37 becquerel (1000 picocurie)».

In onderdeel c wordt in plaats van «10 picocurie» gelezen: «0,37 becquerel (10 picocurie)»; wordt in plaats van «300 picocurie» gelezen: «11 becquerel (300 picocurie)» en wordt in plaats van «0,3 onderscheidenlijk 10 microcurie» gelezen: «11 kilobecquerel onderscheidenlijk 0,37 megabecquerel (0,3 onderscheidenlijk 10 microcurie)».

In het derde lid vervalt onderdeel b; de onderdelen c – e worden aangeduid als b – d.

Onderdeel b (nieuw) wordt gelezen:

«b. het zich anders dan door lozing ontdoen van radioactieve stoffen, die zich bevinden in een apparaat van een door Onze Ministers krachtens artikel 6, vierde lid, aangewezen type, mits Onze Ministers zulks bij de aanwijzing mede hebben bepaald;».

De aanhef van onderdeel c (nieuw) wordt gelezen: «het zich in andere dan de onder a en b bedoelde gevallen».

In onderdeel d (nieuw) wordt in plaats van «Onze Minister» gelezen: «Onze Ministers».

In het vierde lid wordt in plaats van «onder c» gelezen: «onder b».

E

In artikel 9 wordt in plaats van «Onze Minister» gelezen: «Onze Ministers», wordt in plaats van «in drievoud» gelezen: «in viervoud» en wordt in plaats van «hem» gelezen: «Onze Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne».

F

In artikel 10, onder b, vervalt de komma achter «symbool» en wordt hierna ingevoegd: «en»; na «massagetal» vervalt: «en energietoestand».

G

In artikel 11 wordt in plaats van «Onze Minister» gelezen: «Onze Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne, dan wel Onze Minister van Sociale Zaken».

H

In artikel 18 wordt in plaats van «Onze Minister» gelezen: «Onze Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne».

I

In artikel 20, tweede lid, wordt in plaats van «artikel 7, derde lid, onder d of e» gelezen: «artikel 7, derde lid, onder c of d».

J

In artikel 21, tweede lid, wordt in plaats van «Onze Minister» gelezen: «Onze Ministers».

K

Artikel 22, eerste lid, wordt gelezen:

«1. Indien degene, die radioactieve stoffen aanwendt of zich daarvan ontdoet, de desbetreffende werkzaamheden niet uitsluitend zelf verricht, is hij verplicht ervoor zorg te dragen, dat degenen die de werkzaamheden verrichten en degenen die aan het verrichten van de werkzaamheden leiding geven of daarop toezicht houden, voldoende onderricht zijn met betrekking tot de gevaren die hun werkzaamheden met zich mee kunnen brengen, en dat voor hen schriftelijke instructies worden vastgesteld ter verzekering van de naleving van de bij of krachtens dit besluit gegeven voorschriften».

L

Artikel 23, derde lid, vervalt.

M

Artikel 24 wordt gelezen:

«Degene, die radioactieve stoffen aanwendt, is verplicht ervoor zorg te dragen, dat ter plaatse waar de werkzaamheden worden verricht, geen schadelijke concentratie van radioactieve stoffen in de lucht voorkomt en dat verspreiding van de door hem aangewende radioactieve stoffen in het milieu wordt voorkomen, voor zover zodanige verspreiding niet is toegestaan.»

N

Na artikel 25 worden zeven artikelen ingevoegd, luidende:

«Artikel 25a

1. Degene, die radioactieve stoffen aanwendt, is verplicht ervoor zorg te dragen, dat buiten het perceel waarop die stoffen worden aangewend, personen geen groter dosisequivalent kunnen ontvangen dan 150 millirem per 52 opeenvolgende weken.

2. Hij is verplicht ervoor zorg te dragen, dat personen met uitzondering van personen als bedoeld in het derde lid of in artikel 25c, eerste of tweede lid, en van personen die geneeskundige onderzoeken of behandelingen ondergaan, ten gevolge van hun aanwezigheid op het perceel waarop die stoffen worden aangewend, geen grotere dosisequivalenten kunnen ontvangen dan de hierna vermelde:

- a. bij algehele bestraling: 0,5 rem per 52 opeenvolgende weken;
- b. bij bestraling van de bloedvormende organen of de gonaden: 0,5 rem per 52 opeenvolgende weken;
- c. bij uitwendige bestraling van de handen, onderarmen, voeten of enkels: 7,5 rem per 52 opeenvolgende weken;
- d. bij een plaatselijke bestraling van de huid met uitzondering van de onder c genoemde ledematen en onverminderd het onder b bepaalde: 3 rem per 52 opeenvolgende weken;
- e. bij bestraling van de schildklier van personen van 16 jaar of ouder: 3 rem per 52 opeenvolgende weken;
- f. bij bestraling van de schildklier van personen beneden de 16 jaar: 1,5 rem per 52 opeenvolgende weken;
- g. bij bestraling van andere organen of weefsels dan de onder b-f genoemde, onverminderd het onder b, bepaalde: 1,5 rem per 52 opeenvolgende weken.

3. Hij is verplicht ervoor zorg te dragen, dat personen die beroepshalve werkzaamheden verrichten met radioactieve stoffen of in de nabijheid daarvan, ten gevolge van hun aanwezigheid op het perceel waarop die stoffen worden aangewend, geen grotere dosisequivalenten kunnen ontvangen dan de hierna vermelde:

- a. bij algehele bestraling: 3 rem per 13 opeenvolgende weken en 5 rem per 52 opeenvolgende weken;
- b. bij bestraling van de bloedvormende organen of de gonaden:
 - 1e. 3 rem per 13 opeenvolgende weken;
 - 2e. 5 rem per 52 opeenvolgende weken;
- c. bij uitwendige bestraling van de handen, onderarmen, voeten of enkels: 40 rem per 13 opeenvolgende weken en 75 rem per 52 opeenvolgende weken;
- d. bij een plaatselijke bestraling van de huid, de schildklier of het beenweefsel met uitzondering van de onder c genoemde ledematen en onverminderd het onder b, 2e, bepaalde: 15 rem per 13 opeenvolgende weken en 30 rem per 52 opeenvolgende weken;
- e. bij bestraling van andere organen of weefsels dan de onder b-d genoemde, onverminderd het onder b 2e, bepaalde: 8 rem per 13 opeenvolgende weken en 15 rem per 52 opeenvolgende weken.

4. Het districtshoofd of, indien het werkzaamheden op of in een mijn- of boorwerk of bij mijnbouwkundige onderzoeken betreft, de Inspecteur-Generaal der Mijnen kan op verzoek van degene, die de radioactieve stoffen aanwendt, voor andere dan de in het derde lid bedoelde personen ten aanzien van wie uit hoofde van de door hen beroepshalve te verrichten werkzaamheden een beperking tot de in het tweede lid aangegeven waarde bezwaarlijk of onmogelijk is, van het in het tweede lid bepaalde ontheffing verlenen met dien verstande dat de te ontvangen straling een dosisequivalent van $\frac{3}{10}$ van de in het derde lid vermelde maximale doses per 52 opeenvolgende weken niet te boven mag gaan.

5. Indien een bijzondere omstandigheid zulks noodzakelijk maakt, kan het districtshoofd of, indien het werkzaamheden op of in een mijn- of boorwerk of bij mijnbouwkundige onderzoeken betreft, de Inspecteur-Generaal der Mijnen op verzoek van degene, die de radioactieve stoffen aanwendt, voor een mannelijk persoon als bedoeld in het derde lid van het aldaar bepaalde ontheffing verlenen voor een eenmalige bestraling, met dien verstande dat het daarbij te ontvangen dosisequivalent voor het hele lichaam of een willekeurig deel daarvan 10 rem niet te boven mag gaan en dat een zodanige ontheffing ten aanzien van de betreffende persoon slechts eenmaal mag worden verleend.

Artikel 25b

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 25a, derde lid, is degene, die radioactieve stoffen aanwendt, verplicht ervoor zorg te dragen, dat een vrouw die kinderen kan voortbrengen, geen werkzaamheden verricht waarbij zij gedurende 13 opeenvolgende weken een dosisequivalent van meer dan 1,3 rem in het abdomen kan ontvangen.

2. Hij is verplicht ervoor zorg te dragen, dat een vrouw gedurende haar zwangerschap tijdens haar werkzaamheden slechts aan zodanige bestralingen kan worden blootgesteld dat het dosisequivalent, gecumuleerd in het foetus gedurende het tijdsverloop tussen de aangifte van de zwangerschap en het tijdstip van de bevalling, zo laag als redelijkerwijs mogelijk en in geen geval hoger dan 0,5 rem is.

Artikel 25c

1. Degene, die radioactieve stoffen aanwendt, is verplicht ervoor zorg te dragen, dat met betrekking tot leerlingen en studerenden van 18 jaar of ouder die zich voorbereiden op een beroep waarbij zij aan ioniserende stralen worden blootgesteld, of die uit hoofde van hun studie werkzaamheden moeten verrichten met radioactieve stoffen, de in artikel 25a, derde lid, genoemde dosisequivalenten niet worden overschreden.

2. Hij is verplicht ervoor zorg te dragen, dat met betrekking tot leerlingen en studerenden van 16 tot 18 jaar die zich voorbereiden op een beroep waarbij zij aan ioniserende stralen worden blootgesteld, of die uit hoofde van hun studie werkzaamheden moeten verrichten met radioactieve stoffen, $\frac{3}{10}$ van de in artikel 25a, derde lid, genoemde dosisequivalenten niet worden overschreden.

3. Hij is verplicht ervoor zorg te dragen dat andere leerlingen en studerenden, onverminderd het in artikel 25a, tweede lid, bepaalde, jaarlijks uit hoofde van hun opleiding geen hogere bestraling ontvangen dan $\frac{1}{10}$ van de in artikel 25a, tweede lid, genoemde dosisequivalenten en dat geen enkele eenmalige bestraling hoger is dan $\frac{1}{100}$ van deze dosisequivalenten.

Artikel 25d

1. Indien bij de aanwending van radioactieve stoffen personen bij het verrichten van werkzaamheden kunnen worden blootgesteld aan straling die de in artikel 25a, tweede lid, genoemde dosisequivalenten te boven gaat, is de-

gene, die de radioactieve stoffen aanwendt, verplicht een met het oog hierop door Onze Minister van Sociale Zaken erkende geneeskundige te belasten met het medisch toezicht op deze personen. Onze voornoemde Minister kan aan de erkenning voorwaarden verbinden en deze te allen tijde wijzigen.

2. Het in het eerste lid bedoelde toezicht strekt zich mede uit tot degenen die de in het eerste lid bedoelde werkzaamheden niet langer verrichten, voor zover zij bij het verrichten van die werkzaamheden een groter dosisequivalent hebben ontvangen dan $\frac{3}{10}$ van de in artikel 25a, derde lid, aangegeven maxima, indien en zolang de geneeskundige, bedoeld in het eerste lid dit noodzakelijk acht in het belang van de gezondheid van betrokkenen.

3. Degene, die de radioactieve stoffen aanwendt, is verplicht aan de geneeskundige, bedoeld in het eerste lid, alle inlichtingen te verstrekken die deze nodig acht om inzicht te verkrijgen in de gezondheidstoestand van de onder zijn toezicht staande personen en om zich een oordeel te vormen over de omstandigheden op de arbeidsplaats voor zover deze van invloed kunnen zijn op hun gezondheidstoestand.

Artikel 25e

1. Degene, die de radioactieve stoffen aanwendt, is verplicht ervoor zorg te dragen dat personen die de leeftijd van 18 jaren niet hebben bereikt, bij het verrichten van werkzaamheden niet aan ioniserende stralen worden blootgesteld.

2. Degene, die de radioactieve stoffen aanwendt, is verplicht ervoor zorg te dragen, dat slechts personen bij het verrichten van werkzaamheden aan ioniserende stralen als in artikel 25d, eerste lid, bedoeld worden blootgesteld, die tevoren zijn onderzocht door of onder toezicht van de aldaar bedoelde geneeskundige, en met betrekking tot wie die geneeskundige heeft verklaard dat er geen bezwaar is dat zij aan die ioniserende stralen worden blootgesteld. Indien de geneeskundige heeft verklaard dat blootstelling van een persoon als bedoeld in de vorige volzin aan ioniserende stralen als aldaar bedoeld slechts toelaatbaar is, indien door hem aangegeven beperkingen in acht worden genomen, is degene, die de radioactieve stoffen aanwendt, verplicht ervoor zorg te dragen, dat die beperkingen in acht worden genomen.

3. Het vorige lid is niet van toepassing met betrekking tot personen voor wie overeenkomstig artikel 25a, vierde lid een ontheffing is verleend.

Artikel 25f

1. Een geneeskundig onderzoek als bedoeld in artikel 25e, tweede lid, dient tevens plaats te vinden telkens wanneer de in artikel 25d, eerste lid, bedoelde geneeskundige zulks nodig acht. Ten aanzien van personen die bij het verrichten van werkzaamheden een groter dosisequivalent dan $\frac{3}{10}$ van de in artikel 25a, derde lid, aangegeven maxima kunnen ontvangen, dient dat onderzoek ten minste jaarlijks plaats te vinden.

2. Een onderzoek als in het eerste lid bedoeld dient voorts plaats te vinden indien daartoe door een bijzonder voorval bij de toepassing van radioactieve stoffen aanleiding bestaat.

3. Een onderzoek als in het eerste lid bedoeld dient eveneens plaats te vinden bij beëindiging van de werkzaamheden als bedoeld in artikel 25d, eerste lid.

4. Het geneeskundig onderzoek van de personen, bedoeld in artikel 25d, tweede lid, geschiedt telkens wanneer de in het eerste lid van dat artikel bedoelde geneeskundige zulks nodig acht.

5. Indien de in artikel 25d, eerste lid, bedoelde geneeskundige zulks nodig acht, dienen aanvullende onderzoeken plaats te vinden.

6. De in de voorgaande leden bedoelde personen zijn verplicht zich aan de aldaar bedoelde geneeskundige onderzoeken te onderwerpen.

Artikel 25g

1. De in artikel 25d, eerste lid, bedoelde geneeskundige deelt de uitslag van een onderzoek als bedoeld in artikel 25e, tweede lid, of 25f, eerste, tweede, derde of vierde lid, onverwijld schriftelijk mede aan degene, die de radioactieve stoffen aanwendt, en aan de onderzochte persoon. Indien het onderzoek ertoe leidt dat een persoon geen werkzaamheden met radioactieve stoffen mag verrichten of deze slechts met inachtneming van beperkingen mag verrichten, deelt degene, die de radioactieve stoffen aanwendt, de uitslag tevens schriftelijk mede aan het districtshoofd of, indien het werkzaamheden op of in een mijn- of boorwerk of bij mijnbouwkundige onderzoekingen betreft, de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

2. De onderzochte persoon kan binnen veertien dagen na de ontvangst van de mededeling een nieuw onderzoek verzoeken aan Onze Minister van Sociale Zaken, of, indien het werkzaamheden op of in een mijn- of boorwerk of bij mijnbouwkundige onderzoekingen betreft, aan Onze Minister van Economische Zaken. De betrokken minister deelt de uitslag van het nieuwe onderzoek schriftelijk mede aan de onderzochte persoon, aan degene, die de radioactieve stoffen aanwendt, en aan het districtshoofd of, indien het werkzaamheden op of in een mijn- of boorwerk of bij mijnbouwkundige onderzoekingen betreft, de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

3. Degene, die de radioactieve stoffen aanwendt, is verplicht ervoor zorg te dragen, dat een medisch dossier wordt bijgehouden, waarin van elke persoon als bedoeld in artikel 25d, eerste lid, ten minste worden opgenomen: de uitslagen van medische onderzoeken, bedoeld in het eerste en tweede lid, de inlichtingen betreffende de aard van de tewerkstellingen alsmede een overzicht van de door elke persoon ontvangen doses, onderscheidenlijk van de doses ontvangen bij toevallige bestralingen en noodbestralingen. Het medisch dossier dient ten minste dertig jaar te worden bewaard.»

O

Artikel 26 wordt gewijzigd als volgt:

Voor de tekst wordt een «1.» geplaatst. De punt na «verkeren» wordt vervangen door een puntkomma; daarna wordt ingevoegd: «hij is verplicht ervoor zorg te dragen, dat de middelen door betrokkenen worden gebruikt.»

Aan het artikel wordt een lid toegevoegd, luidende:

«2. Hij is verplicht ervoor zorg te dragen, dat de beveiligingsmaatregelen ter bescherming van personen als bedoeld in artikel 25a, derde lid, gebaseerd zijn op een gemiddeld dosisequivalent van 0,1 rem per week.»

P

Na artikel 26 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

«Artikel 26a

1. Degene, die radioactieve stoffen in gemakkelijk verspreidbare vorm aanwendt, is verplicht ruimten, waarin rekening moet worden gehouden met gevaar voor besmetting, zodanig in te richten, dat de besmettingskans van de aldaar werkzame personen zo klein mogelijk is. In ieder geval moet er in bedoelde ruimten voor gezorgd zijn:

a. dat zij op gemakkelijke wijze van besmetting kunnen worden gezuiverd;

b. dat verspreiding van radioactieve stoffen in de lucht door doeltreffende maatregelen wordt voorkomen;

c. dat, voor zover naleving van het onder b gestelde niet of niet in voldoende mate mogelijk is, ophoping van een schadelijke hoeveelheid radioactieve stoffen in de lucht door toepassing van doeltreffende luchtverversing wordt voorkomen.

2. Hij is verplicht ervoor zorg te dragen, dat voor de kledingstukken welke bij de werkzaamheden in ruimten als bedoeld in het eerste lid, worden gedragen, uitdrukkelijk daartoe aangewezen en aangeduide, doelmatig gelegen bergplaatsen beschikbaar zijn, gescheiden van de bergplaatsen der overige kledingstukken.

3. Hij is verplicht ervoor zorg te dragen, dat in ruimten als bedoeld in het eerste lid ten aanzien van de werkwijze en de andere handelingen van de aldaar werkzame personen zodanige maatregelen zijn getroffen, dat de besmettingskans en de kans op verspreiding van de besmetting zo klein mogelijk zijn. Hij is verplicht ervoor zorg te dragen, dat in bedoelde ruimten niet wordt gegeten, gedronken of gerookt en geen cosmetische middelen worden aangewend.

4. Hij is verplicht ervoor zorg te dragen, dat indien rekening moet worden gehouden met gevaar voor besmetting voor de betrokken aldaar werkzame personen, een voldoende aantal doelmatig gelegen en ingerichte was- en zonodig badgelegenheden beschikbaar is.».

Q

In artikel 28 wordt in plaats van «artikel 29» gelezen: «artikel 25a, eerste lid.».

R

Artikel 29 vervalt.

S

Artikel 30, tweede lid wordt gelezen:

«2. Hij is verplicht ervoor zorg te dragen, dat daar waar door zijn toedoen personen een dosisequivalent van meer dan 1,5 rem in 52 opeenvolgende weken kunnen ontvangen, alsmede op plaatsen waar personen een dosis-equivalent van meer dan 0,5 rem in 52 opeenvolgende weken voor de bloedvormende organen en de gonaden kunnen ontvangen, dan wel waar gevaar bestaat voor besmetting, op daarvoor geschikte plaatsen doelmatige en duidelijke waarschuwingsborden of -tekens zijn aangebracht.

Onze Ministers kunnen modellen vaststellen.».

Aan dat artikel worden twee leden toegevoegd, luidende:

«3. Hij is verplicht ervoor zorg te dragen, dat houders of vaten waarin radioactieve stoffen worden bewaard, van een voor de inhoud kenmerkend teken zijn voorzien.

4. Het districtshoofd of, indien het werkzaamheden op of in een mijn- of boorwerk of bij mijnbouwkundige onderzoeken betreft, de Inspecteur-Generaal der Mijnen, kan na overleg met de regionale inspecteur van de volksgezondheid, belast met het toezicht op de hygiëne van het milieu, ontheffing verlenen van het bepaalde in het derde lid.».

T

In artikel 31, eerste lid, vervalt het cijfer 1 voor de tekst, vervalt de punt na «bevinden» en wordt daarna ingevoegd: «, en metingen ter bepaling van de concentratie van radioactieve stoffen in de lucht.».

Het tweede lid vervalt.

U

Na artikel 32 worden twee artikelen ingevoegd, luidende:

«Artikel 32a

1. Indien met toepassing van het in artikel 21 bepaalde een deskundige is aangewezen, is degene, die radioactieve stoffen aanwendt, verplicht ervoor zorg te dragen, dat werkzaamheden waarbij het kan voorkomen dat personen plotseling aan overmatige uitwendige bestraling worden blootgesteld, slechts worden verricht nadat de deskundige is gewaarschuwd.

2. Indien het in het eerste lid bedoelde gevaar zich daadwerkelijk voordoet, moet er onmiddellijk voor worden zorggedragen dat:

- a. de werkzaamheden worden gestaakt;
- b. de gevaarlijke plaatsen worden ontruimd;
- c. het districtshoofd, dan wel, indien het werkzaamheden op of in een mijn- of boorwerk of bij mijnbouwkundige onderzoekingen betreft, de Inspecteur-Generaal der Mijnen, de in artikel 25d, eerste lid, bedoelde geneeskundige en de regionale inspecteur van de volksgezondheid belast met het toezicht op de hygiëne van het milieu worden verwittigd.

3. Indien degene, die radioactieve stoffen aanwendt, op grond van het bepaalde in artikel 21 de zorg voor de naleving van het onder a en b van het tweede lid bepaalde heeft opgedragen aan enig lid van het toezichthoudend personeel en deze die opdracht ten uitvoer brengt onder omstandigheden waaronder zulks naar zijn oordeel onnodig is, pleegt hij, alvorens in te grijpen, overleg met het districtshoofd of, indien het werkzaamheden op of in een mijn- of boorwerk of bij mijnbouwkundige onderzoekingen betreft, de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

Artikel 32b

1. Indien door de aanwending van radioactieve stoffen personen bij de uitoefening van hun werkzaamheden aan straling kunnen worden blootgesteld, die de in artikel 25a, tweede lid, genoemde dosisequivalenten te boven gaat, dient degene, die de radioactieve stoffen aanwendt, aan deze personen persoonlijke controlemiddelen ter beschikking te stellen, verstrekt vanwege een door Onze Minister van Sociale Zaken erkende instelling of onderneming, aan de hand waarvan door deze instelling of onderneming periodiek wordt bepaald aan welke dosisequivalenten ioniserende stralen deze personen blootgesteld geweest zijn. Aan een erkenning kunnen door Onze Minister van Sociale Zaken voorwaarden worden verbonden.

2. Degene, die de radioactieve stoffen aanwendt, is verplicht ervoor zorg te dragen, dat de persoonlijke controlemiddelen door de in het eerste lid bedoelde personen gedurende de tijden van mogelijke bestraling worden gedragen en dat de in dat lid bedoelde controlemiddelen regelmatig aan de erkende instelling of onderneming worden gezonden.

3. Het districtshoofd of, indien het werkzaamheden op of in een mijn- of boorwerk of bij mijnbouwkundige onderzoekingen betreft, de Inspecteur-Generaal der Mijnen kan ontheffing verlenen van het bepaalde in het eerste en tweede lid».

V

In artikel 36a, onder f wordt de tabel gelezen:

	Nuclide	Totale activiteit
Polshorloges	H-3	0,28 gigabecquerel (7,5 millicurie)
	Pm-147	5,6 megabecquerel (150 microcurie)
	Ra-226	5,6 kilobecquerel (0,15 microcurie)
Zakhorloges	H-3	0,28 gigabecquerel (7,5 millicurie)
	Pm-147	5,6 megabecquerel (150 microcurie)
Klokken	H-3	0,37 gigabecquerel (10 millicurie)
	Pm-147	7,4 megabecquerel (200 microcurie)
	Ra-226	7,4 kilobecquerel (0,2 microcurie)

W

In artikel 36b wordt de tabel gelezen:

	Nuclide	Totale activiteit
	H-3	0,93 gigabecquerel (25 millicurie)
	Pm-147	19 megabecquerel (0,5 millicurie)
	Ra-226	56 kilobecquerel (1,5 microcurie)

X

In artikel 36c, derde lid, wordt in plaats van «Onze Minister kan» gelezen: «Onze Ministers kunnen» en in plaats van «van Onze Minister»: «van Onze Ministers».

Y

In artikel 36g, eerste lid, wordt de tabel gelezen:

	Nuclide	Totale activiteit
Polshorloges	H-3	0,19 gigabecquerel (5 millicurie)
	Pm-147	3,7 megabecquerel (100 microcurie)
	Ra-226	3,7 kilobecquerel (0,1 microcurie)
Zakhorloges	H-3	0,19 gigabecquerel (5 millicurie)
	Pm-147	3,7 megabecquerel (100 microcurie)
Klokken	H-3	0,28 gigabecquerel (7,5 millicurie)
	Pm-147	5,6 megabecquerel (150 microcurie)
	Ra-226	5,6 kilobecquerel (0,15 microcurie)

Z

In artikel 36h, eerste lid, vervalt: «van Onze Minister».

AA

In artikel 37, eerste lid, wordt in plaats van «23» gelezen: «22»; wordt na «bepalingen» een punt geplaatst en vervalt hetgeen na «bepalingen» volgt.

Het tweede en derde lid worden gelezen:

«2. Eisen die uitsluitend betrekking hebben op de bescherming van personen tegen ioniserende stralen bij door hen te verrichten werkzaamheden, worden gesteld:

- a. indien het stuwadoorsarbeid betreft: door de ter plaatse bevoegde hoofdinspecteur van de havenarbeid;
- b. indien het werkzaamheden op of in een mijn- of boorwerk of bij mijnbouwkundige onderzoekingen betreft: door de Inspecteur-Generaal der Mijnen;
- c. indien het andere werkzaamheden betreft: door het districtshoofd.

3. Eisen die geen betrekking hebben op de bescherming van personen tegen ioniserende stralen bij door hen te verrichten werkzaamheden, worden gesteld door de regionale inspecteur van de volksgezondheid, belast met het toezicht op de hygiëne van het milieu, na overleg met de inspecteur van de volksgezondheid, wie het mede aangaat.».

Na het derde lid wordt, onder vernummering van het vierde lid tot vijfde lid, een nieuw lid ingevoegd, luidende:

«4. Eisen die zowel de in het tweede als de in het derde lid bedoelde belangen betreffen, worden gesteld door de in die leden genoemde overheidsorganen wie het aangaat, gezamenlijk».

BB

In artikel 40, tweede lid, wordt telkens in plaats van «Onze Minister» gelezen: «Onze Ministers».

Aan het artikel wordt een lid toegevoegd luidende:

«3. Degene, die de aangifte doet dient een afschrift te zenden aan het districtshoofd respectievelijk de Inspecteur-Generaal der Mijnen, indien het betreft werkzaamheden op of in een mijn- of boorwerk of bij mijnbouwkundige onderzoeken.».

CC

Na artikel 41 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

«Artikel 41a

1. Degene, die radioactieve stoffen aanwendt, is verplicht ervoor zorg te dragen, dat jaarlijks in de maand januari aan het districtshoofd dan wel, indien het werkzaamheden op of in een mijn- of boorwerk of bij mijnbouwkundige onderzoeken betreft, de Inspecteur-Generaal der Mijnen, mededeling wordt gedaan van de naam, de geboortedatum, het geslacht en het adres van personen als bedoeld in de artikelen 25a, derde en vierde lid, en 25c, die door die aanwending aan ioniserende stralen zijn blootgesteld.

2. Hij is verplicht een register bij te houden waarin van elke aan straling blootgestelde persoon, als bedoeld in de artikelen 25a, derde en vierde lid, en 25c, eerste en tweede lid, de uitslagen van bepalingen als bedoeld in artikel 32b, eerste lid, worden opgenomen. Hij is verplicht ervoor zorg te dragen dat dat register ten minste dertig jaar wordt bewaard.

DD

Aan artikel 42 wordt een derde lid toegevoegd, luidende:

«3. Degene, die radioactieve stoffen aanwendt, is verplicht, iedere persoon die werkzaam is op het perceel waar de radioactieve stoffen worden aangewend, opdracht te geven om, indien deze reden heeft om aan te nemen dat radioactieve stoffen zijn zoekgeraakt, gestolen of ongewild verspreid, hiervan onmiddellijk kennis te geven aan de deskundige of aan hem. Degene aan wie de kennisgeving is gedaan, is verplicht de juistheid ervan terstond na te gaan.».

EE

In artikel 43, eerste lid, wordt in plaats van «kan Onze Minister» gelezen: «kunnen Onze Ministers onderscheidenlijk, indien het betreft werkzaamheden op of in een mijn- of boorwerk of bij mijnbouwkundige onderzoeken, kan Onze Minister van Economische Zaken».

In het tweede lid wordt in plaats van «Onze Minister» gelezen: «Onze Ministers onderscheidenlijk, indien het betreft werkzaamheden op of in een mijn- of boorwerk of bij mijnbouwkundige onderzoeken, Onze Minister van Economische Zaken».

FF

In artikel 44 wordt in plaats van «Onze Minister», gelezen: «Onze Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne», en wordt na «onderscheidenlijk,» ingevoegd: «indien het een beschikking van het districtshoofd dan wel van de ter plaatse bevoegde hoofdinspecteur van de havenarbeid betreft, bij Onze Minister van Sociale Zaken en».

ARTIKEL II

Het Definitiebesluit Kernenergiewet (Stb. 1969, 358) wordt gewijzigd als volgt:

Artikel 2, eerste lid, onderdeel j wordt gelezen:

«j.1e. curie (symbool Ci): eenheid van activiteit, ter grootte van $3,7 \times 10^{10}$ atoomkernmutaties per seconde;

2e. becquerel (symbool Bq): eenheid van activiteit, ter grootte van 1 atoomkernmutatie per seconde;»

ARTIKEL III

A

Een beschikking inzake erkenning van een instelling of onderneming, genomen krachtens artikel 33 van het Veiligheidsbesluit ioniserende stralen, wordt geacht te zijn genomen krachtens artikel 32b, eerste lid, van het Radioactieve-stoffenbesluit Kernenergiewet.

B

Het besluit van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en van Volksgezondheid van 27 november 1964 (Stcrt. 239) ter uitvoering van artikel 33, vijfde lid, van het Veiligheidsbesluit ioniserende stralen, wordt, behoudens het derde lid van artikel I van dat besluit, geacht te zijn genomen krachtens artikel 41a, tweede lid, van het Radioactieve-stoffenbesluit Kernenergiewet; de verwijzing in dat besluit naar artikel 33 van het Veiligheidsbesluit ioniserende stralen wordt geacht een verwijzing te zijn naar artikel 32b van het Radioactieve-stoffenbesluit Kernenergiewet.

ARTIKEL IV

De tekst van het Radioactieve-stoffenbesluit Kernenergiewet wordt door Onze Minister van Justitie in het Staatsblad geplaatst.

ARTIKEL V

Dit besluit treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Lage Vuursche, 24 juni 1981

Beatrix

De Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne,
L. Ginjaar

De Minister van Sociale Zaken,
Albeda

Uitgegeven de *dertiende* augustus 1981

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter

¹ Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 23 april 1980, Stb. 355.

Het advies van de Raad van State wordt openbaar gemaakt in de Nederlandse Staatscourant van 17 augustus 1981, nr. 155.

Algemeen

Met de in nevensgaand besluit vervatte regelen wordt in de eerste plaats beoogd uitvoering te geven aan het in de nota van toelichting bij het Radioactieve-stoffenbesluit Kernenergiewet geuite voornemen het Veiligheidsbesluit ioniserende stralen (Vbis; Stb. 1963, 98) in de kernenergiewetgeving te incorporeren. Verscheidene bepalingen van het Veiligheidsbesluit ioniserende stralen zijn vervallen. Redenen van uiteenlopende aard hebben daartoe geleid. In voorschriften betrekking hebbend op het vervoer van stoffen voorziet het Besluit vervoer splijtstoffen ertsen en radioactieve stoffen (Besluit van 4 september 1969 Stb. 405). Voorts bevat het vergunningenstelsel op grond van de Kernenergiewet voorschriften welke diverse bepalingen van het Vbis overbodig maken. De voorschriften van het Vbis die niet op stralingsgevaar doch op arbeidsbescherming in algemene zin betrekking hebben, zijn vervallen omdat in een regeling te dien aanzien onder meer het Veiligheidsbesluit fabrieken of werkplaatsen (Besluit van 19 november 1938 Stb. 872 laatstelijk gewijzigd bij Besluit van 4 januari 1977 Stb. 52) voorziet. Tevens is van de gelegenheid gebruik gemaakt de bepalingen betreffende radioactieve stoffen, voorkomende in het Mijnreglement 1964 (Stb. 538) in het Radioactieve-stoffenbesluit op te nemen. Een wijziging van het Toestellenbesluit Kernenergiewet met hetzelfde doel wordt eveneens vastgesteld. Hierdoor wordt bereikt dat ook voor degenen die door hun werkzaamheden aan straling worden blootgesteld, de bescherming tegen de gevaren hiervan in zijn geheel op de Kernenergiewet is gebaseerd. Het ligt in de bedoeling dat beide besluiten tegelijk in werking zullen treden en dat – eveneens tegelijkertijd – het Vbis en de betrokken bepalingen uit het Mijnreglement 1964 zullen komen te vervallen. Deze regelingen zullen bij afzonderlijk besluit worden ingetrokken. Daarnaast is een aantal wijzigingen aangebracht die hun oorsprong vinden in de wenselijkheid het besluit aan te passen aan de bij de uitvoering daarvan opgedane ervaringen. Het besluit is tevens aangepast aan de splitsing van het Ministerie van Sociale Zaken en Volksgezondheid in twee afzonderlijke ministeries. Overeenkomstig het wettelijk systeem berusten alle belangrijke bevoegdheden betreffende radioactieve stoffen, waaronder die tot verlening van vergunningen, thans bij de Ministers van Volksgezondheid en Milieuhygiëne en van Sociale Zaken gezamenlijk, voor zover het betreft werkzaamheden op of in een mijn- of boorwerk of bij mijnbouwkundige onderzoekingen in overeenstemming met de Minister van Economische Zaken; in overeenstemming met de bestaande praktijk zal de administratieve zijde van de procedure voor de beslissing op vergunningaanvragen vallen onder de verantwoordelijkheid van de Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne.

Ten slotte wordt met het onderhavige besluit uitvoering gegeven aan een tweetal richtlijnen van de Raad van de Europese Gemeenschappen, te weten de richtlijn van 1 juni 1976, houdende vastlegging van de herziene basisnormen voor de bescherming van de gezondheid van de bevolking en de werknemers tegen de aan ioniserende stralingen verbonden gevaren (76/579/Euratom, Pb.E.G.L187), benevens de richtlijn van de Raad van 20 december 1979 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lid-staten op het gebied van de meeteenheden (80/181/EEG, Pb.E.G. L39). De laatstgenoemde richtlijn verplicht de lid-staten tot invoering van nieuwe eenheden van activiteit en geabsorbeerde dosis. Hiervoor worden de becquerel en de gray ingevoerd; naast deze eenheden mogen de curie en de rad tot 31 december 1985 nog worden gebruikt. In het onderhavige besluit is hierin voorzien door achter de getallen uitgedrukt in de nieuwe eenheid het overeenkomstige getal in de oude eenheid tussen haken te plaatsen. In verband met laatstgenoemde richtlijn wordt eveneens het Definitiebesluit Kernenergiewet gewijzigd. Op de gevolgen van de eerstgenoemde richtlijn voor het Radioactieve-stoffenbesluit wordt bij de artikelsgewijze toelichting nader ingegaan.

Artikel I

A

Aangezien de bepalingen betreffende bescherming der werknemers tegen straling thans in het besluit zijn opgenomen, is in artikel 1 een definitie opgenomen van de term «het districtshoofd», die in die bepalingen meermalen voorkomt. Aangezien de term «Inspecteur-Generaal der Mijnen» niet voor tweërlei uitleg vatbaar is, is ervan afgezien deze te definiëren.

C

In de huidige tekst van het vierde lid van artikel 6 komt niet duidelijk uit dat het mogelijk is het in het eerste lid bedoelde verbod slechts op te heffen voor een daarbij te bepalen gedeelte van de door het eerste lid bestreken handelingen. Om hierin te voorzien is het vierde lid gewijzigd. Daarbij is tevens een verdere verfijning aangebracht. Het verbod kan ook voor bepaalde categorieën van gevallen worden opgeheven (bij voorbeeld als de aangewezen handeling door bepaalde personen wordt verricht). Hierdoor wordt het mogelijk bij voorbeeld wel vergunning te eisen voor het voorhanden hebben door groot- of detailhandel en niet van individuele gebruikers. Ten slotte is de mogelijkheid geopend bij de aanwijzing algemene voorschriften te geven.

D

De uitzondering bedoeld in artikel 7, derde lid, onder b, zal door de wijziging slechts gelden indien de Ministers zulks bij de aanwijzing hebben bepaald. Het kan namelijk gewenst zijn in het geval bedoeld in artikel 6 lid 4 het zich ontdoen door afgifte aan een derde wel te onderwerpen aan een vergunningseis. De onderdelen b en c zijn thans samengevoegd tot onderdeel b (nieuw).

K

Degene die de werkzaamheden met de radioactieve stoffen verricht, dient niet slechts schriftelijke instructies te hebben ontvangen doch moet tevens mondeling op de hoogte zijn gebracht van de gevaren die zijn werkzaamheden met zich brengen. Een bepaling die daartoe verplichtte was in het Vbis opgenomen (artikel 35, derde lid). In het geval van uitzonderlijke bestraling dient de betrokkene hieromtrent te worden geïnformeerd.

L

De algemene regel dat bestraling zo laag mogelijk dient te zijn, dient ook te gelden in het geval dat personen voor diagnostische of therapeutische doeleinden aan straling worden blootgesteld; daarom is het derde lid van artikel 23 vervallen. Uiteraard kunnen de maximale dosisequivalenten bij medische behandelingen niet gebonden worden aan de voor personen van het publiek of voor werknemers geldende maxima. In de bepaling waarin die maximale doses zijn opgenomen (artikel 25a), wordt dan ook voor medische onderzoeken en behandelingen een uitzondering gemaakt.

M

Ter bescherming van de personen die met of in de nabijheid van radioactieve stoffen werkzaamheden verrichten, wordt in artikel 24 mede de verplichting opgenomen de concentratie van de radioactieve stoffen in de lucht ter plaatse waar zij worden aangewend, zo laag te houden, dat geen schade kan optreden. Onder «geen schadelijke concentratie» wordt verstaan een concentratie die geen overschrijding van de maximaal aanvaarde doses tot gevolg heeft. Een dergelijke bepaling was ook in het Vbis opgenomen (artikel 7).

De artikelen 25a tot en met c bevatten, overeenkomstig de meergenoemde richtlijn 76/579/Euratom, de verschillende maximaal toegestane dosisequivalenten voor de diverse groepen van de bevolking.

Het eerste lid van artikel 25a bevat de thans in artikel 29 voorkomende bepaling dat personen in aangrenzende percelen niet meer dan 150 millirem per jaar mogen ontvangen door de aanwending van radioactieve stoffen; het leek wenselijk de verschillende dosisbepalingen bij elkaar te plaatsen.

Het tweede lid bevat de maxima voor personen van het publiek, die komen op het perceel waarop de stoffen worden aangewend; degene die de radioactieve stoffen aanwendt, dient er voor zorg te dragen dat personen aldaar geen grotere dosisequivalenten kunnen ontvangen dan de hier genoemde.

Het derde lid van artikel 25a geeft voor personen die beroepshalve werkzaamheden met radioactieve stoffen verrichten, of werkzaamheden in de nabijheid daarvan, de maximale dosisequivalenten die zij mogen ontvangen. Het is mogelijk dat niet voor alle personen onder alle omstandigheden de grenzen van de eerste drie leden kunnen worden gehandhaafd. Zo kan het voorkomen dat personen zich beroepshalve tijdelijk in de nabijheid van radioactieve stoffen moeten bevinden, terwijl een medische keuring toch niet zinvol wordt geacht. Ook kan het gebeuren dat in gevallen van nood een overschrijding van de 5 remgrens moet worden geaccepteerd, bij voorbeeld ten einde noodzakelijk reparaties te doen verrichten. Daarom geven het vierde en vijfde lid aan het districtshoofd onderscheidenlijk de Inspecteur-Generaal der Mijnen de bevoegdheid in bijzondere gevallen ontheffing te verlenen van het tweede en derde lid.

De artikelen 25b en 25c geven voor bepaalde vrouwelijke werknemers, met het oog op het stralingsrisico voor eventuele nakomelingen, en voor jeugdigen eveneens aan de richtlijn ontleende, ten hoogste toelaatbare dosisequivalenten, die lager liggen dan de in artikel 25a genoemde. Ten einde aan de verplichting van artikel 25b, tweede lid, te kunnen voldoen, is het noodzakelijk dat de betrokken vrouw zo spoedig mogelijk aangifte van de zwangerschap doet.

In de artikelen 25d tot en met g worden regelen gegeven voor het geneeskundig onderzoek van personen die werkzaamheden met radioactieve stoffen verrichten. Indien een dosisequivalent van meer dan 1/10 van de aanvaarde jaarlijkse maximale dosisequivalenten kan worden ontvangen, moeten de personen die dat dosisequivalent kunnen ontvangen, onder toezicht staan van een geneeskundige die door de Minister van Sociale Zaken is erkend. Deze geneeskundige is verantwoordelijk voor de juiste wijze van uitvoering van de te verrichten onderzoekingen. De betrokkenen dienen daaraan uiteraard alle medewerking te verlenen. De voor de uitoefening van het toezicht nodige inlichtingen moeten ingevolge artikel 25d, derde lid, aan de geneeskundige worden verstrekt. Ten aanzien van personen die werkzaamheden in een mijnonderneming vervullen, zal het medisch toezicht berusten bij geneeskundigen van de bedrijfsgeneeskundige dienst van die onderneming. Medisch toezicht wordt van belang geacht voor alle personen die bij hun werkzaamheden meer dan 1/10 van de in artikel 25a, derde lid, vermelde maxima kunnen ontvangen.

Medisch toezicht omvat meer dan alleen geneeskundige keuringen. Bovenbedoelde personen dienen voordat met eerdergenoemde werkzaamheden wordt aangevangen geneeskundig te worden gekeurd.

Wat betreft het medisch toezicht na de geneeskundige keuring voor de aanvang van eerdergenoemde werkzaamheden wordt een onderscheid gemaakt in 2 categorieën.

1. Personen die meer dan 1/10 maar minder dan 3/10 van de in artikel 25a, derde lid, genoemde maxima kunnen ontvangen.
2. Personen die meer dan 3/10 van de aldaar genoemde maxima kunnen ontvangen.

Het medisch toezicht omvat voor categorie 2 onder meer een periodiek, jaarlijks herhaald, geneeskundig onderzoek en een geneeskundig onderzoek bij het beëindigen van eerdergenoemde werkzaamheden.

Verder dienen personen van categorie 2 na het beëindigen van eerdergenoemde werkzaamheden geneeskundig te worden onderzocht indien de erkende arts dit noodzakelijk acht. De bovenstaande regeling van het medisch toezicht gaat verder dan die van de richtlijn 76/579/Euratom aangezien de richtlijn het medisch toezicht door erkende artsen slechts verplicht stelt ten aanzien van personen behorend tot categorie 2.

Een verschil met de bestaande regeling is dat personen behorende tot categorie 1 niet periodiek geneeskundig behoeven te worden onderzocht. Echter deze blijven wel onder medisch toezicht. Een indeling van personen in de onderscheiden categorieën zal per bedrijf/instelling door de deskundige en de erkende arts geschieden. Deze indeling zal de instemming van het districtshoofd behoeven. Los van het voorgaande dient een geneeskundig onderzoek plaats te vinden als de erkende arts dit noodzakelijk acht of als sprake is van een bijzonder voorval. Tot een bijzonder voorval wordt in ieder geval gerekend het overschrijden van de in artikel 25a, derde lid, vermelde dosesequivalenten.

De onderzochte persoon heeft nadat hem is meegedeeld dat hij geen werkzaamheden gepaard gaande met blootstelling aan straling mag verrichten, het recht herkeuring aan te vragen aan de Minister van Sociale Zaken, onderscheidenlijk de Minister van Economische Zaken; tegen de beslissing op grond van de herkeuring kan betrokkene naar de mening van de ondergetekenden AROB-beroep aantekenen. Of zulks inderdaad het geval is, wordt uiteraard door de Afdeling rechtspraak van de Raad van State beslist.

De richtlijn 76/579/Euratom verplicht ertoe van de medische gegevens een register bij te houden, en deze gegevens gedurende dertig jaar te bewaren. Hierdoor wordt bevorderd dat van personen die van werkgever veranderen of met onderbrekingen tijdens hun werkzaamheden aan ioniserende stralen worden blootgesteld, kan worden nagegaan in hoeverre zij reeds aan straling zijn blootgesteld zodat de maximaal voor hen geldende dosesequivalenten niet worden overschreden.

De Minister van Sociale Zaken kan ten aanzien van het medisch onderzoek nadere regelen stellen. Deze bevoegdheid berust op artikel 35, tweede lid, van de Kernenergiewet. Deze regelen zullen bij voorbeeld kunnen betreffen: de gegevens over te leggen bij het onderzoek, de inhoud van de geneeskundige keuring en de wijze waarop dit moet worden uitgevoerd, de registratie, verwerking en bewaring van de uit het medisch onderzoek verkregen gegevens, het recht op inzage van de gegevens in de medische dossiers en de wijze van beoordeling der geschiktheid of ongeschiktheid van te keuren personen.

O

In artikel 26 is thans aan degene die de radioactieve stoffen aanwendt, tevens de verplichting opgelegd ervoor te zorgen dat de beveiligingsmiddelen ook worden gebruikt. Ook wordt een norm opgenomen waaraan de beveiligingsmiddelen voor aan straling blootgestelde personen die meer dan 1/10 van de aanvaarde maximale doses kunnen ontvangen, moeten voldoen. Beide bepalingen stammen uit het Vbis (artikelen 28 en 4, vijfde lid).

P

Bij het omgaan met open radioactieve stoffen dienen door de aan straling blootgestelde personen die meer dan 1/10 van de aanvaarde maximale doses kunnen ontvangen, bijzondere voorzorgen in acht te worden genomen, ten einde het gevaar van besmetting zo gering mogelijk te houden. In navolging van het Vbis (artikel 26) zijn in artikel 26a regelen gegeven betreffende onder andere luchtverversing, bergplaatsen voor kleding en hygiëne.

R

Artikel 29 vervalt aangezien de inhoud hiervan is opgenomen in artikel 25a.

S

In navolging van de richtlijn 76/579/Euratom verplicht artikel 30, tweede lid, thans tot het plaatsen van waarschuwborden zowel bij de aanvang van zones waarin meer dan 3/10 van de aanvaarde maxima als bij zones waarin meer dan 1/10 van de aanvaarde maxima kan worden ontvangen. Het derde en vierde lid bevatten een regeling die stamt uit het Vbis (artikel 15, vijfde lid).

T

De toevoeging aan artikel 31, eerste lid, stamt uit het Vbis (artikel 17). Aangezien in de praktijk is gebleken dat het gewenst is dat ook in ruimten waar medische handelingen worden verricht, regelmatig dosismetingen plaatsvinden, dient het huidige tweede lid te vervallen.

U

Het nieuwe *artikel 32a* bevat een regeling die was opgenomen in artikel 18 van het Vbis. In afwijking van die bepaling verplicht het eerste lid tot het waarschuwen van de deskundige, alvorens met de betreffende werkzaamheden wordt aangevangen; het Vbis schreef voor dat in die gevallen altijd deskundigen met instrumenten aanwezig moesten zijn. Handhaving van die verplichting wordt niet nodig geacht; voldoende is dat de deskundige van het verrichten van de werkzaamheden op de hoogte is.

Het tweede lid noemt als personen die na een ongeval gewaarschuwd moeten worden thans behalve het districtshoofd onderscheidenlijk de Inspecteur-Generaal der Mijnen tevens de erkende arts en de regionale inspecteur van de volksgezondheid, belast met het toezicht op de hygiëne van het milieu, zulks in verband met diens verantwoordelijkheid voor het (externe) milieu.

Artikel 32b regelt hetgeen voorheen artikel 33 van het Vbis regelde. De persoonlijke controle-middelen dienen ook gedragen te worden door degenen die als leerling of studerende aan straling worden blootgesteld. Thans zijn als instellingen in dit artikel bedoeld erkend: de Gezondheidsorganisatie T.N.O., N.V. Philips gloeilampenfabrieken, Stichting Energieonderzoek Centrum Nederland, Instituut voor Toepassing van Atoomenergie in de Landbouw, de Technische Hogeschool te Eindhoven en Byk Mallinckrodt CIL B.V. te Petten.

Tot de onderwerpen die in aanmerking komen voor een nadere regeling kan gerekend worden de medische opvang van werknemers bij stralingsongevallen. De bevoegdheid tot stellen van nadere regelen berust op artikel 35, tweede lid, van de Kernenergiewet.

AA

Door de gewijzigde redactie van artikel 37 wordt tot uitdrukking gebracht dat de functionaris belast met het toezicht op de bescherming van personen tegen ioniserende stralen bij door hen te verrichten werkzaamheden (de betrokken hoofdinspecteur van de havenarbeid, de Inspecteur-Generaal der Mijnen onderscheidenlijk het betrokken districtshoofd van de Arbeidsinspectie en de regionale inspecteur van de Volksgezondheid, belast met het toezicht op de hygiëne van het milieu), een gelijkwaardige rol vervullen bij het toezicht op de naleving van dit besluit.

BB

Nu artikel 21 van het Vbis vervalt is het noodzakelijk te bepalen dat het districtshoofd afschrift ontvangt. Thans krijgt hij dit reeds op basis van artikel 21Vbis.

CC

De in het Vbis voorkomende bepalingen betreffende registratie en aanmelding van gegevens (artikelen 5, tweede lid en 33, vierde lid) zijn thans in artikel 41a samengevoegd. Het betreft

- a. gegevens betreffende tewerkgestelde personen;
- b. gegevens betreffende verrichte dosisbepalingen.

De verplichting het register te bewaren rust op de vergunninghouder. Vergelijkbare regelen zijn thans vervat in het besluit «Nadere regelen Mijnreglement ioniserende stralen» (Stb. 1970, 104).

DD

Het aan artikel 42 toegevoegde derde lid komt in de plaats van artikel 19 van het Vbis. Ingevolge deze bepaling zal de verplichting kennis te geven van zoekraken etc. van radioactieve stoffen rusten op iedere persoon die bij zijn werkzaamheden aan ioniserende stralen wordt blootgesteld die hiervan op de hoogte is. Nadat de deskundige of de vergunninghouder is gewaarschuwd, worden de betrokken overheidsorganen van een en ander verwittigd.

De Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne,
L. Ginjaar

De Minister van Sociale Zaken a.i.,
G. J. M. Braks